

Hè này tớ đi tu!

Tớ là Nguyễn Minh Luân, 18 tuổi. Hè này, tớ đã có một quyết định khiến cả gia đình lẫn bạn bè đều hết hồn: đi tu! Không phải đi tu là cạo đầu xuất gia lên chùa ở luôn mà tớ đăng ký “Khóa tu mùa hè”, một chương trình học đạo đặc biệt chỉ dành cho thanh thiếu niên do chùa Hoằng Pháp (Hóc Môn, Tp.HCM) tổ chức.

2200 teen quyết tâm đi tu

Lúc đầu tớ chỉ nghĩ chừng vài trăm teen tham gia khóa tu mùa hè là cao, ai dè đến kì tập trung tớ mới biết đến những 2200 teen tham gia, mà mới chỉ tính riêng đợt 1 thôi đó nha. Với số lượng khủng như thế nhưng mọi khâu chuẩn bị đều chu đáo và khoa học tới mức làm tớ bị choáng. Này nha, ngay từ ở cổng chùa, bọn tớ đã phải xếp hàng để lần lượt vào đăng ký, ai chen lấn là bị nhắc nhở ngay. Trước khi làm thủ tục “check in”, có sẵn một bàn để bọn tớ nộp lại điện thoại di động, các thiết bị điện tử (huhu) và các tư trang giá trị. Sau đó, bọn tớ mới được đeo thẻ có in mã số, tên riêng và được phát tặng mỗi người một đôi dép nhựa.

Ngày đầu xa nhà, lại bị “cách ly” hoàn toàn với thế giới bên ngoài và phải đi ngủ lúc... 21h, tớ đã nghĩ đến chuyện xin về sớm. Nhưng rồi tớ đã bỏ ngay ý định “dại dột” đó bởi ở đây, bọn tớ được các thầy, và các cô chú làm công quả cung vô bờ bến. Ngoài ba bộ đồ tu, từ bịch dầu gội cho đến từng hộp sữa của tớ mang theo đều là... thừa bởi mọi thứ ở đây đều được các thầy và các cô chú lo cho bọn tớ cực kì chu đáo luôn. Bạn sẽ còn ngạc nhiên hơn khi biết chi phí tớ đăng kí khóa tu này là... 0 đồng đấy ạ!

Có 2200 bạn teen tham gia "Khóa tu mùa hè" đợt 1 do chùa Hoằng Pháp tổ chức đó các teen
Tạm quên cuộc sống hối hả, náo nhiệt bên ngoài, các bạn chính thức bước vào một môi trường sống hoàn toàn mới

Ai bảo đi tu là khổ?

Chứ bọn tớ thì sướng rơn với tinh thần “Vui để tu” của các thầy. Các bài học về Phật pháp tưởng chừng là khô khan nhưng với sự lồng ghép dí dỏm của các thầy trở nên sinh động không ngờ. Tớ phải nói là phục sát đất bởi các thầy quá đa tài, vừa hát hay như ca sĩ mà lại vừa múa đao, múa thương chuẩn y như trong... phim kiếm hiệp í hihi.

Vỗ tay rần rần khi xem các thầy biểu diễn các “tuyệt chiêu” võ học

Nam, anh bạn ngủ cạnh tớ mới ngày đầu toàn hát “Vọng cổ teen”, hôm sau đã suốt ngày nghe ngao “Mùa hè hội ngộ” hay “Lý tụng kinh” (chuyển thể từ bài “Lý chiều chiều” đấy ạ hehe). Còn tớ thích nhất là các bài học oai nghi (đi đứng nằm ngồi) hay cách xếp áo tràng, cách đặt bát đĩa, bởi mỗi khi thực hành chúng, tớ thấy mình trang nghiêm, “người nhơn” hẳn

ra. Bọn tớ cũng được “khoe” với các thầy tài thiết kế thời trang, diễn kịch, múa hát... không hạn chế chủ đề và ý tưởng nhé! Các bạn tin nổi không, lên chùa tu mà tớ bị bắt... giả gái diễn thời trang đấy ạ! Hic hic.

Nếu có quy định nào khiến tụi tớ đau tim nhất thì chính là việc thức dậy lúc... gà chưa gáy và đi ngủ sớm đến không thể sớm hơn đó ạ. Đây cũng là một cực hình với các “cao thủ game online” khác được bố mẹ gửi gắm vào đây. Ngày đầu tiên phải gọi là dở khóc dở cười, có bạn vò đầu bứt tóc, có bạn cứ... bê tay liên tục vì nhớ “chuột”. Chưa hết, quy định 4h30 thức dậy nhưng nếu bạn không muốn xếp hàng chờ đến lượt vệ sinh cá nhân, tắm giặt (hơn 2200 người đấy ạ) thì phải thức sớm hơn nữa. Nhờ những quy tắc nghiêm khắc này, bọn tớ cũng đã “cai nghiện” thành công với nhíp sinh học cũ. Tự vỗ tay hoan hô mình luôn hihi.

Teen học cách yêu thương

Tớ rất thích những bài giảng vừa trang nghiêm lại pha chút hài hước của thầy. Chẳng hạn như thầy nói nếu tớ nói dối, trộm cắp thì sau này xuống địa ngục sẽ bị “xử đẹp” thế nào, hay vì sao khi làm việc thiện tớ sẽ được đến 2 lần vui.

Trong bài pháp mang tên: “Đi tìm thần tượng”, giảng sư kể một câu chuyện: “Có một bạn tuổi teen ở Trung Quốc vì quá yêu mến Lưu Đức Hoa nên tìm mọi cách gặp thần tượng cho bằng được, kết quả là cha bạn ấy đã phải tự tử vì quá đau khổ và bất lực”. Thầy đúc kết lại rằng có những bạn trẻ chỉ biết thần tượng ca sĩ, diễn viên, người mẫu, hâm mộ cuồng nhiệt mà không quan tâm đến cha mẹ của mình, những người đã ban cho con sự sống, đã vất vả nuôi con từng ngày trong suốt mười mấy năm qua. Lúc đó, cả giảng đường vỡ òa bởi những tiếng khóc nức của hàng ngàn bạn trẻ, mà theo như thầy Nguyễn Thành Nhân, Giám đốc Trung tâm thanh thiếu niên miền Nam, thì “những giọt nước mắt này không

phải vì xấu hổ mà là vì hạnh phúc khi đã biết cách yêu thương...”

Teen òa khóc như mưa với những câu chuyện của các thầy

Tớ đã biết thần tượng chính mình

7 ngày “cách ly” với gia đình, 7 ngày không tivi, không điện thoại, không internet, lúc đầu tớ thấy khó chịu cực kỳ nhưng sau đó lại thấy là lạ, cảm giác mình có 7 ngày không phải lo nghĩ, sướng như tiên í ạ. Thời gian rảnh rỗi, tớ cùng các bạn ngồi đọc kinh sách hay tìm các thầy để trò chuyện. Các thầy quả thật là cao thủ, vừa chỉ cho tớ một vài cách trấn áp tinh thần khi lỡ... gặp đề thi khó, thầy đã quay sang đã tư vấn... tình iu cho anh SV năm 4 kia, hihi.

Chỉ có 7 ngày mà tớ thấy mình lớn lên rất nhiều. Không chỉ học cách để tự chăm sóc bản thân, tớ còn có thêm những sở thích mà trước giờ chưa bao giờ nghĩ mình sẽ “đam mê” được. Đó là ăn món chay vì ở chùa nấu ăn ngon cực nhé, món ăn nào dọn ra cũng được bọn tớ nhiệt tình “tiêu thụ” sạch sẽ. Đó là đọc kinh Vu Lan, trước giờ tớ không hề nghĩ là kinh Vu lan lại hay và ý nghĩa đến thế luôn, từng lời từng chữ đều rất cảm động. Đó là dành cho mình một khoảng lặng mỗi ngày để ngồi thiền và ngắm nghĩ. Trước giờ, tớ rất hay tự ti về bản thân mình thì giờ tớ đã được học cách “thần tượng chính mình” do các thầy dạy. “Không một ai tề nhạ ở trên đời. Mỗi người là một phần của lịch sử” mà hihi.

Thời gian thiền định giúp tớ tìm được sự bình yên trong tâm hồn. Nhờ thế, tớ đã trút bỏ mọi áp lực và thuộc bài nhanh như cháo!

Cuộc sống hiện tại với những giá trị vật chất đầy đủ khiến cho tuổi teen chúng mình thích chạy theo những xu hướng mới, thích tự khẳng định mình. Nhưng nếu bạn cùng chúng tớ thử một buổi tối ngồi thiền dưới những ngọn nến lấp lánh và cầu nguyện, bạn sẽ lắng nghe được ước mơ và những điều tốt đẹp nhất từ chính mình đấy!

Thầy cũng nhiều lúc xì-tin thế này nè hihi

Từ mục đích ban đầu: đi để xả stress, tớ đã chuyển thành: đi để học! Học cách yêu thương, quan tâm đến những người thân bên cạnh mình, biết thương và xin lỗi chính mình. Học cả cách chấp nhận những vấp ngã, khó khăn như là những điều tất yếu phải có của cuộc sống. Điều đó khiến tớ giải tỏa mọi áp lực và thật nhẹ nhàng bước vào kỳ thi ĐH. Đi tu đối với tớ tuyệt vời là thế đấy!

An Nhiên ghi